

6 maart 1962

U 2267/62 - C 46 - P1/PS9.

PA-10285/17

Land: Groot-Brittannië.
Onderwerp: Groot-Brittannië en de E.E.G.

Referenties:

Datum van waarneming: Tweede helft februari 1962.

Bron: Betrouwbaar.

Informatie: Van Britse politieke zijde.

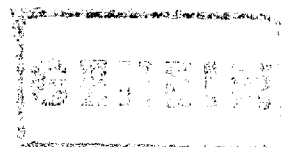
Opmerkingen:

Verzonden aan: de Minister van Buitenlandse Zaken.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

's-GRAVENHAGE.

GROOT-BRITTANNIE EN DE E.E.G.

Een van de meest interessante verschijnselen in de Britse politiek van heden is, dat MACMILLAN R.A. BUTLER, door deze hoofd te maken van de kabinetscommissie, belast met het voorbereiden van Englands eventueel lidmaatschap van de E.E.G., in een positie heeft gemanceuvreerd, waarin de Minister van Binnenlandse Zaken zich gedwongen heeft gezien zijn dubbelzinnige houding ten aanzien van genoemd lidmaatschap prijs te geven. BUTLER zeide het vorig jaar openlijk te menen, dat er voor de Britse landbouw geen plaats in de E.E.G. was, omdat zij financieel zo geheel anders is georganiseerd. Op 23 januari echter hield Minister BUTLER een rede, waarin hij verklaarde, dat het toetreden van Engeland tot de E.E.G. goed zou zijn voor het grootste deel van de Britse industrie en dat de landbouw zich, omwille van het algemeen belang, in het lidmaatschap behoorde te schikken en zich moest leren aanpassen.

Uit de onmiddellijke omgeving van MACLEOD is vernomen, dat deze minister, die leider van het Lagerhuis en voorzitter van de Conservatieve Partij is, "trappelt van ongeduld" om aan het Britse publiek en de conservatieven concrete gegevens voor te leggen omtrent het toekomstig lidmaatschap van de E.E.G. MACLEOD is een van de vurigste voorstanders van het lidmaatschap en heeft zijn geestdrift meerdere malen in het publiek geuit, soms in zeer krachtige termen, zoals in een redevoering gehouden op 27 januari, toen hij verklaarde: "Ik kan niet geloven, dat dit land een passief en geïsoleerd toeschouwer behoort te blijven, niet bij machte de beslissingen en de politiek te beïnvloeden, welke onze

Europese buren bezig zijn te volgen, zo dichtbij ons eigen land. De juiste plaats voor Brittannië is binnen en niet buiten Europa."

In politieke kringen verwacht men, dat de campagne van de tegenstanders van het lidmaatschap, welke tot heden niet effectief is gebleken, aan felheid zal winnen, wanneer Minister HEATH terugkeert met de voorwaarden voor Englands toetreden. Een van de leuzen, waarvan men verwacht dat de tegenstanders met grote nadruk gebruik zullen maken, is dat Brittannië niet kan toetreden zonder een referendum in de vorm van een algemene verkiezing. De regering is hier tegen gekant en stelt zich op het standpunt, dat zij haar plicht heeft gedaan en haar bevoegdheid niet heeft overtreden, indien zij na beraadslaagd te hebben met de landen van het Gemenebest en na de beslissing ter goedkeuring aan het parlement te hebben voorgelegd, haar besluit doorvoert.

De leiders van Labour blijven een afwach-
tende houding aannemen, o.m. omdat zij de mening van de vakbonden willen afwachten. Ogenschijnlijk nemen de vakverenigingsleiders een passieve houding aan, maar in werkelijkheid hebben zij een zeer diepgaand onderzoek doen instellen naar het gehele probleem en naar de gevolgen van het lidmaatschap voor de Britse arbeiders. Dit onderzoek is nog steeds gaande en er vinden voortdurend besprekingen plaats tussen de diverse bondsleiders. Men verwacht niet een unaniem besluit van de bonden, aangezien vanzelfsprekend de arbeiders in de "Bedreigde industrieën", zoals schoeisel, katoentextiel, lederwaren, camera's, klokken en horloges, weinig geestdrift zullen tonen voor het blootstellen van hun industrieën aan zware en gevaarlijke concurrentie van Europe-

se zijde. Maar aangezien de meeste van Engeland's grootste industrieën heil verwachten van het lidmaatschap, o.a. de chemische en pharmaceutische industrieën, plasticfabrieken, fabrieken van tractoren en vrachtauto's (de fabrikanten van personenauto's verkeren in een veel zwakkere positie, met uitzondering van de fabrikanten van sportauto's, die bijna een monopolie in de E.E.G. zouden verwerven), verwacht men dat de vakbonden zich grotendeels voor het lidmaatschap zullen uitspreken, mede omdat, met uitzondering van de nationale gezondheidsdienst, de sociale voorzieningen in de E.E.G.-landen op het ogenblik over het algemeen beter zijn dan in Groot-Brittannië.

Een nieuwe interessante ontwikkeling is, dat de directies van de Britse scheepvaartmaatschappijen tot het besef zijn gekomen, dat zij niet kunnen rekenen op hulp van Amerikaanse zijde in hun bitter verzet tegen vlagdiscriminatie, maar dat een economisch verbonden Europa, dat met Engeland de helft van de wereldscheepvaart zou omvatten, in staat zou zijn met succes de strijd tegen verdere discriminatie aan te binden.

Ook in de auto-industrie is grote belangstelling voor de E.E.G., o.a. bij de beide grootste firma's, de British Motor Corporation en Ford, welke laatste onderhandelingen voert met de Belgische regering over de oprichting van een grote nieuwe Fordfabriek in Genk, in Oost-België.